

نطفه هریک از شما مدت چهل شبانه روز در رحم مادر جمع می شود

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم که راستگوی تصدیق شده است به ما چنین فرمودند: «أَنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يُنْعَثُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ، فَيُؤَدِّنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَسَقِيَّ أُمِّ سَعِيدٍ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ النَّارَ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ». «نطفه هریک از شما مدت چهل شبانه روز در رحم مادر جمع می شود. سپس همانند آن، به شکل خون بسته (عَلَقَه) در می آید. سپس همانند آن [مدت] به پاره گوشتی (مُضْغَه) تبدیل می شود. آنگاه فرشته فرستاده می شود و به نوشتن چهار چیز امر می شود: روزی اش و اجلش و عملش و اینکه خوشبخت است یا نگون بخت؛ سپس در آن روح دمیده می شود، پس یکی از شما عمل اهل بهشت را انجام می دهد تا آنکه بین او و آن جز یک گز نمی ماند، آنگاه تقدیر از او سبقت می گیرد و عمل اهل دوزخ را انجام می دهد و وارد آتش می شود؛ و یکی از شما عمل اهل دوزخ را انجام می دهد تا آنکه بین آن و او جز یک گز نمی ماند، پس تقدیر بر او سبقت می گیرد و عمل اهل بهشت را انجام می دهد و وارد آن می شود.»

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

این مسعود رضی الله عنه می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم که در سخنش راستگوست و مصدوق است زیرا الله تعالی او را تصدیق نموده، فرمود: خلقت (نطفه) هریک از شما گردآوری می شود؛ به این صورت که وقتی مرد با همسرش همخوابی می کند، منی پراکنده او در شکم زن به مدت چهل روز به صورت نطفه می ماند، سپس به همان مدت به صورت عَلَقَه می ماند که خونی است غلیظ و بسته؛ و این دومین چهل روز است، سپس تبدیل به مُضْغَه می شود یعنی تکه گوشتی به اندازه ای که جویده شود؛ و این سومین چهل روز است، سپس الله متعال، فرشته را به سوی او می فرستد و پس از پایان چهل روز سوم در آن روح می دمَد؛ و آن فرشته به نوشتن چهار چیز امر می شود: روزی اش، یعنی مقدار نعمتی که در عمرش به دست می آورد؛ و اجلش یعنی مدت بقای او در دنیا، و عملش که چیست؟ و بدبخت یا خوشبخت شدنش. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم سوگند یاد می کند که کسی عمل اهل بهشت را انجام می دهد و اعمالش نیکوست - یعنی چنانکه مردم می بینند - و بر همین روند خواهد ماند تا جایی که میان او و بهشت جز یک گز فاصله نمی ماند؛ یعنی میان او و رسیدن به بهشت فاصله ای نیست مگر به اندازه ای که کسی تا جایی یک گز فاصله دارد؛ پس ناگهان تقدیر و آنچه برایش مقدر شده از او پیشی می گیرد، پس عمل اهل دوزخ را انجام می دهد و خاتمه کارش با آن می شود و در نتیجه وارد دوزخ می گردد؛ زیرا شرط پذیرش عمل آن است که بر انجام آن پایدار بماند و تغییر نکند. و شخصی دیگر اعمال اهل دوزخ را انجام می دهد تا آنکه به افتادن در دوزخ نزدیک می شود تا جایی که انگار میان او و دوزخ به اندازه یک گز فاصله مانده باشد، اما تقدیر و آنچه برایش مقدر شده بر او غالب می شود و عمل اهل بهشت را انجام می دهد و وارد بهشت می شود.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

